

ST. SZOBER, C. NIEWIADOMSKA, C. BOGUCKA

NAUKA PISOWNI WE WZORACH I ĆWICZENIACH

CZEŚĆ I

DLA DRUGIEJ KLASY
SZKOŁY POWSZECHNEJ

DOSTOSOWANA DO NOWYCH PROGRAMÓW
I ZATWIERDZONA PRZEZ MIN. W. R. I O. P.

NAKLAD
GEBETHNERA I WOLFFA
WARSZAWA

CENA ze znaczkiem na budowę szkół — 60 gr

ST. SZOBER, C. NIEWIADOMSKA, C. BOGUCKA

NAUKA PISOWNI WE WZORACH I ĆWICZENIACH

CZĘŚĆ I

DLA DRUGIEJ KLASY
SZKOŁY POWSZECHNEJ

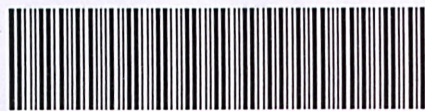
DOSTOSOWANA DO NOWYCH PROGRAMÓW
I ZATWIERDZONA PRZEZ MIN. W. R. I O. P.

NAKLAD
GEBETHNERA I WOLFFA
WARSZAWA

CENA ze znaczkiem na budowę szkół — 60 gr

Biblioteka Pedagogiczna w Radomiu
nr inw.: K - 38116

BGZs 38116

WYDANIE PIERWSZE OPARTE NA WYDANIU
XXIV ZESZYTU / A I NA WYDANIU XXVI ZE-
SZYTU / B „NAUKI PISOWNI” TYCHŻE AUTO-
RÓW. OPRACOWAŁ I DO NOWEGO PROGRAMU
DOSTOSOWAŁ PROF. ST. SZOBER

Do udostępnienia
tylko w Czytelni

Czyt. „podręczniki”

38116

808,4(075.2)

I. Wprawa w pisanie.

1. A. Przepisuj.

Adaś i Anka idą w pole, tam są bławatki i kankole. Anka na łące maki zrywa, a mały Adaś odpoczywa.

Wypisz wyrazy, w których jest duże A.

2. B. Przepisz.

Bociany leciały, głośno klekotały. Zobaczyła Basia i woła Adasia. Boćki nasze powracają, bo nas lubią i kochają. Boćki nasze, boćki.

Napisz trzy razy: *Basia.*

3. C. Przepisz.

Co tu robisz, Cesi? A, zbieram jagody. Bieda będzie, twoje gąski narobiły szkody. Biedna ze mnie gęsiareczka, skusiła mnie jagódeczka. Co ja teraz pocznę?

Napisz, jak się nazywała ta gęsiareczka.

4. D. Przepisz.

*Dominik łękę skosi, Dyzek zgrabi siano.
Do jutra skończą pracę, jeśli wstaną rano.
Dorota im pomaga, uwija się, jak może. Bron-
nek, Adaś i Czesław także im pomoże.*

Wypisz imiona tych ludzi.

5. E. Przepisz.

*Ej, siwy koniku, nie chodź w cudze żyto.
Czybyś chciał, koniku, żeby mię obito? Ej,
koniku, słuchaj, masz tu dosyć trawki, w cu-
dze żyto chodzisz chyba dla zabawki. Ej, ko-
niku, ej!*

Napisz: *Ewa, Edek, Emilka.*

6. F. Przepisz.

*Fujareczka gra, fujareczka gra. A pastu-
szek mały, bosy chudą krówkę gna. Fuja-
reczka jakby żywa, zo pastuszek chce, to
śpiewa. Fujareczka gra.*

Napisz: *Franek, Felek.*

7. G. Przepisz i powiedz, co to jest.

Goni zające, za owcami chodzi.

Napisz: *Gucio, Gustaw.*

8. H. Przepisz.

*Hejże, chłopcy, hejże, ha! Gdy muzyka
pięknie gra, potańcujmy sobie wkoło, a we-
sół, a wesół! Hejże, chłopcy, hejże, ha! gdy
muzyka pięknie gra.*

Napisz: *Helena, Henryk, Hanka.*

9. I. Przepisz.

*Ignas i Hanka budowali dom z cegieł i ka-
mieni. Dużo mieli pracy, nim ustawili mury.
Ale dach był najtrudniejszy. Bo jakże go
zrobić? Ej, rzekł Ignas, jest rada, dach bę-
dzie z gałęzi. I dom stanął doskonały.*

Napisz: *Ignacy, Idzi.*

10. J. Przepisz.

Jaś znalazł w polu gniazdo skowronka. Było w niem troje małych piskląt. Chciał je zabrać i pokazać innym chłopcom. Ale sobie przypomniał, co mówił nauczyciel. I zostawił gniazdo. Jakże cieszyły się skowronki.

Napisz: *Jan, Jaś, Janek, Jacek.*

11. K. Przepisz.

Krakowiaczek ci ja, krakowskiej natury. Kto mi włazi w drogę, ja na niego zgóry.

Napisz: *Krakowiaczek, Krakowianka, Kasia.*

12. L. Przepisz.

Las był duży i piękny. Lis wykopał sobie norę pod starym dębem. Lubił on bardzo polować na ptaszki i młode zajaczki. Lecz pewnego razu pies znalazł jego norę. Ej, lisie, uciekaj, bo ciebie teraz złapią.

Napisz: *Ludwik, Leon.*

13. Ł. Przepisz.

Łukaszek pastł swoją Łysulę na łące. Ale wilk to zobaczył. Hej, moja będzie Łysula, pomyślał. Łukaszek sobie na fujarce gra, a wilk skrada się do krowy. Hau, hau! za-szczekał pies. I Łukaszek zobaczył zmykającego wilka.

Wypisz imię pastuszka i krowy.

14. M. Przepisz.

A po łące, po zielonej Maciuś owce gna, na wierzbowej fujareczce żałośliwie gra. A i skądże ty, Maciusiu, tę fujarkę masz, że tak na niej żałośliwie za owcami grasz?

Napisz: *Maciej, Maryna, Marek.*

15. N. Przepisz.

Jabłoneczka biała kwieciem się odziała. Obiecuje nam jabłuszka, jak je będzie miała. Mój wietrzyku miły, nie wiew z całej siły, nie otrącaj tego kwiecia, aby jabłka były.

Napisz: *Nastka, Natalja.*

Napisz dwa razy: *wietrzyk.*

16. O. Przepisz.

Ogromny ogień rozpalili w polu chłopcy.
Będą piekli kartofle. Jasiek z radości skacze
wkoło ognia. Karol znosi gałęzie. Do nieba
dym się wznosi. Już pachną pieczone ziemnia-
ki. Niedługo je można będzie jeść.

Wypisz imiona ludzi.

17. P. Przepisz.

Do podwórka pode dworem podszedł lisek
sobie. Pójdź, kureczko, kochaneczko, ja ci
nic nie zrobię. Poszła z lisem pani kura, ale
nie wróciła. Oj, niemądra ta kureczka, oj, nie-
mądra była.

Napisz: Piotrek, Paweł, Paulina.

Napisz jeszcze raz: podszedł, pójdź.

18. R. Przepisz.

Radujcie się, dzieci, śnieżek z nieba leci.
Romek zerwał się z łóżka, aż upadła po-
duszka. Radość, radość, wesele, śniegu spadło
tak wiele! Hej, saneczki, łopata! Wola siostry
i brata: Do roboty, gromada! A śnieg pada
i pada.

Napisz: Róża, Roman.

19. S. Przepisz.

Stuk, puk! Co to puka? Myszka ratunku
szuka. Słoninkę powąchała, w pułapkę się
złapała. Oj, szkoda, myszko młoda, żeś matki
nie słuchała. Staś pułapkę zastawił, a tyś się
w nią złapała.

Napisz: Stefan, Salka, Szymon, Staś.

20. T. Przepisz.

Do lasu, do lasu biegnijmy zawczasu.
Tam słonko nie grzeje,
tam chłodniej wiatr wieje,
tam dla nas wśród drzewa
chór ptasząt zaśpiewa.

Napisz: Tomasz, Teodor.

21. U. Przepisz.

U studni chłopcy poją konie. Potem po-
pędzą je na błonie. Tam noc wesola przy
ognisku. Dużo tam będzie gwaru, pisku.
U ognia wkońcu siądą wkoło i bajkę powie
ktoś wesolą. Aż i na niebie ranek świta. Pio-
senką ptaszek dzień powita.

Napisz: Urszula, Ursyn.

22. W. Przepisz i zgadnij, co to jest.

*Wzięta z lasu, na niej świeczki.
Pod świeczkami zabaweczki.
Dobre dzieci ją dostają.
Wielką też z niej radość mają.*

Napisz: *Wiktor, Wincenty, Władek, Walek.*

23. Z. Ż. Przepisz i powiedz, co to jest.

*Żółty, słodki, w smaku mity.
Z kwiatów pszczoły go zrobiły.*

Napisz: *Zosia, Zuzanna, Zygmunt.*

II. Wielkie litery.

24. Przepisz. Podkreśl wyrazy, zaczynające się wielką literą.

*Łączka zielenieje. Ptaszęta śpiewają.
Kukuleczka kuka. Kwiatki rozkwitają.
Poranek zachwycyca. Skowroneczek wzlata.
Pączki rozkwitają. Wiosenka kołata.*

Kiedy używamy wielkich liter?

25. Przepisz. Podkreśl wyrazy, zaczynające się wielką literą.

Bocian chodzi po łące. Na jego widok żaby uciekają. Zobaczył bocian małą żabkę w trawie. Ucieszył się bardzo. Otwiera dziób szeroko. A żaba buch w wodę. Uciekło mu śniadanie.

26. Przepisz. Podkreśl wyrazy, zaczynające się wielką literą.

Śpi zajaczek pod miedzą. Myśliwi o nim nie wiedzą. Ale pies zwałchał zajaczkę. Pędzi prosto do niego. Obudził się biedny zajac. Ucieka co tchu do lasu. Może go pies nie dogoni.

Kiedy używamy wielkich liter?

27. Przepisz i zastanów się, gdzie tu są położone kropki.

Jagniątko uwięzło między cierniami. Matka nie mogła go wydostać. Malec beczał żałośnie. Owca pobiegła wezwać na pomoc barana. Baran połamał ciernie rogami. I jagniątko uwolnione wyskoczyło.

Kiedy kładziemy kropkę?

Zadanie. Napisz 3 zdania i po każdym połóż kropkę.

28. Przepisz. Podkreśl wyrazy, zaczynające się wielką literą.

Chłopcy budują dom. Cegłę nosi Kubuś. Wapno podaje Jurek. Wacek i Stefek układają ściany. Wodę przynosi Anka. Pracują wszyscy bardzo pilnie. Dom niedługo będzie gotowy.

Czy tylko wyrazy po kropce piszemy tu wielką literą? Jakie jeszcze?

29. Przepisz i podkreśl imiona ludzi.

Idzie w pole Maciej z pługiem, orać będzie het za smugiem. Walek za nim bronę włóczy, a Pietrek go ciągle uczy. Wtem Jagusia przechodziła, wszystkich pięknie pozdrowiła.

Dlaczego Maciej, Walek, Pietrek, Jagusia piszemy wielką literą?

30. Wypisz imiona, zaczynające się wielką literą.

Bawią się dzieci w chowanego. Janek stoi za lipą, a Staś i Kasia go szukają. Ja go znajdę, powiedział Oleś. Zawołał Burka. Gdzie Janek, Burku?, spytał. Burek pobiegł do lipy i zaszczekał. Dzieci się śmiały, bo znalazły Janka.

Czy tylko imiona ludzi mamy tu zaczęte wielką literą?

31. Wypisz imiona, piszące się wielką literą.

Koło domu biegają dwa psy, Bryś i Zagraj. Mały Wacek usiadł na Zagraju i jedzie jak na koniu. I Bryś także chciałby być koniem. Skacze i szczeka głośno. Wacek i Staś śmieją się z Brysia.

Jakie imiona mamy tu napisane wielką literą?

32. Wypisz imiona, zaczynające się wielką literą.

Adaś mieszka w Zalesiu. Jutro pojedzie do Warszawy, a potem do Krakowa. Kraków i Warszawa leżą nad Wisłą, a Zalesie nad rzeką Bugiem. Chciałby jeszcze Adaś zobaczyć góry Karpaty.

Oprócz imion ludzi i zwierząt, na początku jakich jeszcze imion piszemy wielką literą?

33. Wypisz imiona, zaczynające się wielką literą.

Płynie Wisła, płynie w uroczej dolinie, zobaczyła Kraków, pewno go nie minie. Zobaczyła Kraków i wnet pokochała, a w dowód miłości wstęgą opasała. Na wysokiej górze stoi Wawel stary, a Wisła mu stale dochowuje wiary.

Imiona miast, wsi, rzek, gór, krajów piszemy wielką literą.

III.

Dzielenie wyrazów na sylaby.

34. Czytaj, rozkładając wyrazy na części.
Potem tak samo przepisz.

Pies go-ni za-ją-ca. Za-jąc u-my-ka do la-su. Las nie-da-le-ko. Za-jąc zo-ba-czył psa. A-le Jaś za-wo-tał Bur-ka. A za-ją-ček myk! Już go nie-ma.

Częstki, na które tu rozkładamy wyrazy przy wymawianiu, nazywają się sylabami.

35. Przepisz i przeczytaj, dzieląc wyrazy na sylaby.

A-dam	la-sy	sta-do	ko-gut
A-ga-ta	dę-by	kro-wa	go-lab
A-li-na	li-py	tra-wa	czy-żyk
E-wa	ko-ra	zło-by	sło-wik
O-leś	se-ki	sło-ma	wró-bel

36. Rozdziel sam na sylaby.

osa	koza	zboże	rybak
ule	koty	kłosa	zwinął
oko	kura	snopy	żagiel
ucho	żaba	stogi	statek
ogon	ryba	proso	stanął

wicher	ciele	chałupa	koń
szumi	skubie	stodola	pies
chłopek	siano	obora	wilk
orze	białe	barany	lis
praca	konie	topola	jeź
cieszy	wiozą	kalina	dzik

37. Napisz kilka wyrazów, nie rozdzielających się na sylaby, np. pan, dom.

38. Rozdziel na sylaby.

Kruk krukowi oka nie wykole. Ma wąsy i pazury, łowi myszy i szczury. Żyje wśród lasów, jest zły i dziki, dusi koguty, kury, indyki.

39. Rozdziel na sylaby.

a) Lodu wiele na dworze, drzewa nagie, a zboże pod pierzyną spoczywa. Powiedz, kiedy to bywa?

b) Płynie Wisła, płynie, aż do morza płynie. W morzu fale zginą, Wisła nie zaginie.

IV. Litery a głoski.

1.

Głoski znaczone jedną literą.

40. Przepisz, dzieląc wyrazy na sylaby.

*Co głowa, to rozum. Ręka rękę myje.
Kto rano wstaje, temu Pan Bóg daje. Jaka
praca, taka płaca. Jaki pan, taki kram.*

Przeczytaj głośno parę wyrazów, wymawiając oddzielnie każdą sylabę. Potem każdą sylabę wymów tak, żeby w niej było słychać oddzielnie wszystkie głoski, z których się składa.

41. Przepisz, oddzielając sylaby kreskami.

Konik Janka jest ładny. Ma zgrabną głowę, mocne nogi i długi ogon. Jest koloru siwego, nazywają go też Siwkiem. Siwek zna Janka i rzy, gdy pan podaje mu kawałek cukru.

Policz, ile jest liter i głosek w każdej sylabie.

42. Przepisz uważnie.

Żyły razem dwa ślimaki. Jeden mały i słaby, drugi duży i siłny. Trudno byłoby żyć słabemu ślimakowi, ale brat wynajdywał mu sałatę i inne listki. I ślimak bywa dobry.

43. Z poprzedniego zadania wypisz 5 wyrazów, w których każdą głoskę piszemy jedną literą.

44. Spróbuj, czy potrafisz napisać 3 wyrazy, w których będzie tyle liter, ile głosek.

2.

Głoski znaczone dwiema literami.

45. Przepisz, oddzielając sylaby kreskami. Potem przeczytaj głośno i w każdej kolumnie podkreśl 3 sylaby, w których jest więcej liter, niż głosek.

<i>Z ochotą chowam bochenek chleba.</i>	<i>Ten szary kosz kosztuje grosz.</i>	<i>Po burzy nad rzeką zorza czerwona.</i>	<i>Czapla tu często czatuje na ryby.</i>
---	---	---	--

46. Przepisz, oddzielając sylaby kreskami.

Na brzegu lasu rośnie brzoza. Drzemalem pod drzewem. Deszcz pada, chrapaszczce, jaszczurki i szczury uciekają. Grześ i Grze-la niosą grzyby.

Porównaj w kilku sylabach ilość głosek i liter.

47. Przepisz i podkreśl wyrazy, w których jedną głoskę piszemy dwiema literami.

Głowę nakrywa i z daszkiem bywa.
Napchana puchem leży pod uchem.
Ma wąskie pazurki, łowi myszy i szczurki.
Czego oczy nie widzą, tego sercu nie żal.
Dobra psu i mucha, kiedy mięsa nie ma.

48. Przepisz i podkreśl wyrazy, w których jedną głoskę piszemy dwiema literami.

Jasne słoneczko późno dziś wstało,
rozpedzić chmurek czasu nie miało.
Więc się zbierają zewsząd gromadnie,
za chwilę pewno deszczyk upadnie.

Ożywi drzewa w ogrodzie, w lesie,
schylone główki kwiatów podniesie.
Więc chociaż w domu siedzę nierada,
dzięki Ci, Boże, że deszczyk pada.

49. Napisz kilka wyrazów, w których jedna głoska byłaby oznaczona dwiema literami
(ch, cz, sz, rz, dz)

V. Spółgłoski miękkie.

50. Przepisz i podkreśl ostatnie litery.

Koń	Jaś	Adaś	nić
jeleń	Staś	Boleś	sieć
stoń	Oleś	Michaś	nać
pień	Cześ	Piotruś	zamięć śnieżna

Wymów głośno podkreślone spółgłoski — powiedz, w jaki sposób znaczymy ich miękkość.

51. Następujące wyrazy przepisz, pisząc jeden pod drugim jednakowo zakończone.

Kamień, cień, oś, gęś, nić, wierzbowa wieć,
Grześ, dłoń, sieć, skroń, Kubuś, pieczeń, wieś,
dzień, brać, stać, ktoś, coś,

Wzór	ń	ś	ć
	jeleń	ktoś	plakać

52. Przepisz i dokończ podług wzoru.

Sieci — sieć	Wsi — wieś	1 pani — 5
Nici —	Osi —	1 gospodyni — 6

53. Przepisz i dokończ podług wzoru.

On goni i ty goń	On nosi i ty —
On broni i ty —	On kosi i ty —
On leci i ty —	On prosi i ty —

Czy także przed i znaczymy miękkość spółgłoski za pomocą kreski?

54. Przepisz i podkreśl wyrazy, w których jest *ń, ć, ś*.

a) *Nie czyń tego drugiemu, co tobie nie-miło. Koń ma cztery nogi, a potknie się. Czego się Jaś nie nauczy, tego Jan nie będzie umiał.*

b) *Tańcowały dwa Michały, jeden duży, drugi mały. Mały zaczął wkołko krążyć, duży nie mógł za nim zdążyć.*

c) Co to jest? *Do taśmy podobny, z nici upleciony, pali się i świeci, gdy w nafcie zmoczony.*

55. Przepisz i zmień następujące wyrazy podług wzoru.

<i>Koń</i>	<i>ko-ni</i>	<i>ko-nia</i>	<i>ko-niu</i>	<i>ko-nie</i>
<i>słoń</i>				
<i>jeleń</i>				
<i>kamień</i>				
<i>grzebień</i>				

Przeczytaj głośno napisane wyrazy i wymień spółgłoski, które są w tych wyrazach.

56. Przepisz i zmień podług wzoru.

<i>dłoń</i>	<i>dło-ni</i>	<i>dło-nie</i>	<i>jesień</i>
<i>jabłoń</i>			<i>skroń</i>

Przeczytaj głośno napisane wyrazy, wymień spółgłoski, które są w tych wyrazach, i powiedz, zapomocą jakich liter oznaczyłeś miękkie *ń*.

57. Przepisz, zmieniając podług wzoru.

<i>Jaś</i>	<i>Ja-sia</i>	<i>Ja-siu</i>	<i>Oleś</i>
<i>Staś</i>			<i>Grześ</i>
<i>Michaś</i>			

Przeczytaj głośno, wymień spółgłoski, które są w tych wyrazach. Powiedz, zapomocą jakich liter oznaczyłeś miękkie *ś*.

58. Przepisz, zmieniając wyrazy podług wzoru.

<i>nić</i>	<i>ni-ci</i>	<i>ni-cią</i>
<i>sieć</i>		
<i>zamięć</i>		

Przeczytaj napisane wyrazy, wymień spółgłoski, które są w tych wyrazach. Powiedz, zapomocą jakich liter oznaczyłeś miękkie *ć*.

59. a) Przepisz i podkreśl wyrazy, w których *i* się nie wymawia, wskazuje tylko, że poprzednia litera znaczy spółgłoskę miękką.

Była jesień. Jaś poszedł biegać po ogrodzie. Zobaczył jabłoń, okrytą owocem. Chciałby zerwać kilka jabłek. Ale jakoś nie wie, czy można. Coś nie śmie brać cudzego. Poproś, Jasiu, gospodarza, bo to jego jabłka. Gospodarz dał chłopcu pięć jabłek.

b) Wypisz stąd wyrazy, zakończone na *ń, ć, ś*.

60. Przepisuj, podkreślając sylaby, w których jest i, znaczące miękkość poprzedniej spółgłoski.

Starość nie radość, śmierć nie wesele. Jak sobie pościelesz, tak się wyśpisz. Cudze chwalić, swego nie znacie, sami nie wiecie, co posiadacie. Biedroneczka, gdzie twoja mateczka? Pasać konie na zagonie. Bierz uzdeczkę i leć po nie.

61. Przepisuj, podkreślając sylaby, w których jest i, znaczące miękkość spółgłosek. Podkreśl dwa razy litery, w których kreśka znaczy miękkość spółgłoski.

Bociek, bociek leci! Dalej, żywo, dzieci! Kto bociana wlot wyścignie, temu kasza nie wystygnie, kle, kle, kle, kle, kle! A ty, boćku stary, piórek masz do pary. Żaby je liczyły w błacie, naliczyły cztery krocie, kle, kle, kle, kle, kle! Nim skończyły liczyć, już je zaczął ćwieżyć. — Oj, bocianie, miły panie, miejże dla nas zmitowanie! kle, kle, kle, kle, kle!

dz — dź.

62. Podkreśl, a potem wypisz wyrazy, gdzie jest dź.

Nie chodź do stajni! Pogódź się z bratem!

Nie nudź matki! Nie marudź od rana! Nie brudź rąk błotem!

63. Przepisz i zmień wyrazy podług wzoru.

On chodzi do szkoły i ty chodź, chodźmy do szkoły.

On nudzi każdego, ale ty nie —

On pogodzi dzieci, i ty —

On brudzi ręce przy robocie, ale ty nie —

64. Przepisz i podkreśl wyrazy, w których słychać głoskę dź.

Stary dziaduś zabrał dzieci i, ponieważ dzień był piękny, zaprowadził je do lasu. Jak wesoło dzieciom w lesie! Dzieciotł dziobkiem w drzewo puka, dziwnych głosów pełno wszędzie, aż się dziwią wszystkie dzieci, co to będzie, co to będzie.

65. Przepisz, podkreślając sylaby, w których i znaczy miękkość spółgłoski. Dwa razy podkreśl ń, ć, ś, dź.

a) *Jegomość rogaty, choć mały jak figa, lecz panem jest chaty i zawsze ją dźwiga. Niechaj mi kto powie, jak się ten pan zowie?*

b) *Pan Zielenka, co nad stawem mieszka sobie żabiem prawem, ma rodzinę wcale sporą, dzieci pono aż pięcioro. Już od dziada i pradziada wielkie bagno tu posiada i przy kępie pod łopianem na folwarku tym jest panem. Tu na muszki wlot czatuje, tu się kąpie, tu poluje, tu napelnia staw swym krzykiem, a jest sławnym gimnastykiem.*

VI. Kropka i pytajnik.

66. Przepisz, uważaj, gdzie kładziemy kropkę.

Śnieg przestał padać. Na świecie biało. Pola i drogi zasypane. Po ulicach dzwonią saneczki. Dzieci wybiegły z domu. Lepią ze śniegu bałwana. Śmieją się i dokazują. I w zimie bywa wesoło.

Jaki znak kładziemy po skończonym zdaniu?

67. Przepisz i połóż kropkę po każdym zdaniu.

Staś obudził się wcześniej słońce dopiero co wstało ptaki wyśpiewywały wesoło ciepło i jasno było na świecie zerwał się z łóżka i ubrał prędko pobiegł co tchu na łąkę i do lasu na śniadanie wrócił głodny jak wilk

Jaki znak kładziemy po skończonym zdaniu?

68. Przepisz i połóż kropkę po każdym zdaniu.

Rodzice Adasia mieszkali w Krakowie Adaś nigdy nie był w Warszawie chciał bardzo poznać Warszawę na Boże Narodzenie ciocia zaprosiła Adasia z rodzicami do Warszawy wesoło wybierał się w tę podróż po powrocie wszystkim o niej opowiadał

69. Przepisz i połóż kropkę po każdym zdaniu.

W zimie wilki wyrządziły wielkie szkody pan Karol zebrał myśliwych i urządził polowanie otoczyli Borowinę i czatują a psy i naganiacze płoszą zwierza rozległo się straszne wycie huknęła fuzja pana Karola strzelił Walenty i Jakób wiele wilków zabito na tem polowaniu

70. Odpowiedz na pytania całemi zdaniami, po każdym połóż kropkę. (Po przerobieniu ustnem).

Kiedy słońce wschodzi? Jak się wtedy robi na świecie? Jak ptaki witają słońce? Czy zwierzęta śpią wtedy? Co robią? A co robi człowiek?

71. Odpowiedz.

Co to jest pies? Jak się twój pies nazywa? Gdzie mieszka? Jaką ma sierść? Jaki łeb? Jaki ogon? Co robi w dzień? A co robi w nocy?

72. Odpowiedz.

Jak się nazywa to drzewo? Czy jest wysokie i grube? Jakie ma liście? Czy daje owoce? Jaki z niego pożytek?

73. Napisz po trzy zdania o tem, co widzisz na obrazkach.

74. Przepisz te zapytania i po każdym połóż znak pytania. Na każde zapytanie napisz odpowiedź całym zdaniem i połóż kropkę.

a) *Co robi rolnik? Co robi młynarz? Co robi ogrodnik? Co robi piekarz? Co robi kowal? Co robi mularz? Co robi stolarz?*

b) *Jakiego koloru jest śnieg? Jakiego koloru jest węgiel?*

c) *Czem jest koń? Czem jest kura? Czem jest mucha?*

Kropkę kładziemy po zdaniu, w którym coś oznajmiamy, a znak zapytania kładziemy po zapytaniu.

75. Przepisz i uważaj na znaki zapytania.

Co tu robisz, kocie? Myszy sobie łowię. A dlaczego masz białe wąsy? Powalałem się o białą ścianę. A co to białego po podłodze płynie? To pewno myszy garnek przewróciły i wylały coś białego. A tyś tego białego wcale nie kosztował? Nie miałem czasu, bo ciągle pracuję.

76. Połóż znaki zapytania i kropki.

Co tam wiewiórka robi na sośnie orzeszki gryzie a czy nie złamie sobie ząbków o, wiewiórka ma ząbki bardzo mocne gdzie ona mieszka w tej dużej dziupli a czy wiecie, co ona tam chowa chowa orzeszki na zimę, żeby nie umarła z głodu czy się godzi zabierać wiewiórce orzeszki tylko złe dzieci krzywdzą biedne zwierzęta

77. Przepisz i połóż, gdzie trzeba, znaki zapytania i kropki.

A kto tę choinkę zasiał w ciemnym lesie zasiał ci ją ten wiaterek, co nasionka niesie a kto tę choinkę ogrzał w ciemnym boru ogrzało ją to słoneczko z niebieskiego dwaru a kto tę choinkę poił w ciemnym gaju jasne ją poiły rosy i woda z ruczaju

78. Przepisz i połącz, gdzie trzeba, znaki zapytania i kropki.

Co się stało, co się stało woła Janek, słysząc krzyki tam stajenka otworzona, biegną w pole trzy koniki kto otworzył mi stajenkę kto koniki puścił w pole swoją główkę, swoją rękę ukarż, Janku, za swawolę nikt stajenki nie otworzył, boś nie zamknął jej dziś z rana któż zawinił sam odpowiedz, moja główko roztrzepana

Kiedy kładziemy znak zapytania, a kiedy kropkę?

VII. u—ó.

79. Podkreśl sylaby, w których słyszysz u.

Po niebie płyną chmury, będzie burza. Kogut na płocie zapiął, pewno zapowiada kurom niepogodę. Kruk zakrakał na dachu. Burek schował się do budy. Już spadło kilka dużych kropel deszczu. Pastuch pędzi bydło, plecy zastonił kożuchem. Muchy chronią się pod liście. Bury kot usiadł w kąciaku sieni. Jurek zdjął buty, żeby mu nie zmokły, i bosy wybiegł na drogę.

80. Zmień te wyrazy tak, żeby oznaczały wiele rzeczy, np.

<u>k</u> ura — <u>k</u> ury	<u>m</u> ur —	<u>ch</u> mura —
<u>k</u> ogut —	<u>b</u> uda —	<u>bur</u> za —
<u>k</u> ruk —	<u>b</u> ut —	<u>ka</u> łuża —
<u>ż</u> uk —	<u>d</u> rut —	<u>str</u> umień —
<u>m</u> ucha —	<u>f</u> unt —	<u>str</u> uga —
<u>p</u> astuch —	<u>k</u> ula —	<u>f</u> ujarka —

81. a) Przepisując, podkreśl wyrazy, w których jest ó.

Na łące pasły się krówki i kózki. Pilnował ich mały pastuszek. Zdaleka widniał bór sosnowy. Pszczołki się uwijały nad kwiatami. Wół ciągnął plug po roli, albo wóz ze zbożem. Już blisko zachód słońca. Pastuszek skoczył przez rów i spędza krówki i kózki na drogę. W obórcie czeka na nie żłób z sianem i powróż na szyję, żeby nie miały ochoty do zbytkowania.

b) Wypisz wszystkie wyrazy, w których jest ó.

82. Zobaczmy, dlaczego te wyrazy się tak piszą.

króuki dlatego, że mówimy krowu.

kózki — koza
 bor — bory
 pszczółki — pszczoloty
 woł — woły
 powroz — powrozo

woz —
 row —
 zachod —
 oborka —
 żlób —

83. Wytłumacz na piśmie, dlaczego piszemy przez ó następujące wyrazy.

sól	chlód	wschód	pszczołka
stół	głód	kościół	stodółka
nóż	mróz	mój	komórka
lód	ogród	twój	szkoika
miód	dróżka	róg	kółko
wódka	rój	słówko	podkówka

Kiedy więc piszemy ó?

84. Zmień wyraz tak, żeby o zmieniło się w ó.

Ogrody — ogród	wory	stogi	stodoła
noże	rogi	nogi	obora
wozy	mrozy	podkowa	koło
rowy	miody	szkoła	słowo
woły	lody	pszczoła	woda
popioły	zachodu	droga	komora
narody	wschodu	mowa	jagoda
pokoje	chlodu	głowa	zdrowy

85. a) Podkreśl, a potem wypisz osobno wyrazy, w których jest u, i osobno, w których jest ó.

Siedzi Jagusia, pochylita główkę i płacze. Lis niecnota zadusił jej kurkę czubatkę. Widać go coś spłoszyło, bo jej nie zjadł. Kiedy Jagusia wyszła na dwór z rana, znalazła ją koło stodółki nieżywą. Oj, biedna moja kurko! zawołała i dalej płakać! A, ten wróg ptasiego rodu wygubi mi wszystkie ptaki. Nie płacz, Jagusiu, ojciec złapie lisa w pułapkę. Masz tu śliczne jagódki na pociechę. Dziewczynka otarła oczy, wzięła łopatkę, wykopała dół pod lipą i pochowała ulubioną kurkę. Tu będzie jej grób. A teraz do roboty, bo już wieczór i matce pomóc trzeba, nim ojciec wróci z pola.

Wzór:	<u>u</u>	<u>ó</u>
	Jagusia	głó <u>w</u> kę
	zadusił	dwór i t. p.

b) Wytłumacz, dlaczego piszemy.

dwór	głó <u>w</u> ka
wieczór	jagó <u>d</u> ka
dół	bó <u>l</u>
wróg	znó <u>w</u>

Jakimi literami znaczymy głoskę u?

86. Podkreśl wyrazy, w których jest ó,
i wytłumacz, dlaczego się tak piszą.

*Jestem sobie skrzętna pszczołka, wesóło
też żyję, znam na łące wszystkie ziółka, w któ-
rych miód się kryje.*

*Skoro wiosna się obudzi, pracuję dni całe
i dla siebie, i dla ludzi, i Bogu na chwałę.*

VIII. ż - rz.

87. Przepisz i podkreśl wyrazy, w których
jest ż, podkreśl dwa razy te, w których jest rz.

*Była to zima, po świętej Barbarze, niebo
się chmurzy i wicherzy od boru, a w górze
śnieżek biały się ukaże, dróżką pośpiesza sie-
rotka do dworu. Nie na wieczerzę tak śpie-
szy sierota, po służbę idzie kołatać we wrota.
A dobrzy ludzie otworzą jej może, nie dadzą
ziębnać dziecinie na dworze. Boć to sierotka,
mówią, dziecię Boże, dla niej powinien być
kącik w komorze.*

88. Wypisz z poprzedniego ćwiczenia
wszystkie wyrazy, w których jest rz,
a osobno te, w których jest ż.

Wzór.	<u>rz</u>	<u>ż</u>
	Barbarze	śnieżek

89. Przepisz i dokończ.

Barbarze — Barbara	w górze —
chmurzy — chmura	dobrzy —
wicherzy — wicher	na dworze —
wieczerza — wieczór	w komorze —
otworzą — otwór	starzy —

90. Następujące wyrazy zmień tak, żeby
rz zmieniło się w r.

Na jeziorze — jezioro	orze	starzy
na dworze	pięrze	chorzy
na murze	bierze	dobrze
na sznurze	karze	skórzany
na furze	mierzy	pacierz

91. Następujące wyrazy zmień tak, żeby r
zmieniło się w rz.

Bór — w borze	kura	chmura	wieczór
wór	góra	rura	pióro
papier	wiara	komora	prać
ser	miara	obora	brać

92. Przepisz i dokończ, — wytłumacz pisownię tych wyrazów.

stolarz, bo stolarstwo
malarz —

ślusarz —
gospodarz —

kucharz — kucharka
karczmarz —

piekarz —
lekarz —

93. Od następujących wyrazów utwórz i napisz nazwy ludzi.

tokarstwo, więc	źniwiarka —	księgarnia —
pszczelarstwo —	bednarka —	garbarnia —
koszykarstwo —	rycerstwo —	piekarnia —

94. Przepisz, podkreśl i wypisz wyrazy, w których jest ż lub rz, i wytłumacz, dlaczego tak się pisze.

Co to? { Litera w literze, chowają pasterze.
Litera w literze, ma dziobek i pierze.
Pół litery, na niej książki i papiery.

Jakimi literami znaczymy głoskę ż?

95. Przepisz, podkreśl ż i rz, wypisz te wyrazy i wytłumacz, dlaczego tak się piszą.

a) *Odważny rycerz wyczytał w książce, że zły czarodziej mieszka na wysokiej górze i wszyscy się go boją. Więc udał się w po-*

dróż, aby czarodzieja pokonać. Jedzie i uważnie spogląda dokola. Lecz noc nadeszła i zbłąkał się w borze. Co tu począć? Głośno pacierz mówi i szuka drożyny.

b) *Wtem słyszy wołanie: Rycerzu, rycerzu, otwórz te kolce, co mi nóżkę skaleczyły, a wiernie ci usługę za tę pomoc, pokażę ci drogę, powiem tajemnicę. Był to wilk, który złapał się w pułapkę. Rycerz mu uwierzył i uwolnił mu łapę.*

c) *A wilk błysnął oczyma i ukazał w borze gospodę, gdzie podróżny mógł odpocząć i głód zaspokoić. Gospodarz przyjął go bardzo gościnnie, kazał zaraz piekarzowi napiec chleba. Kucharz gotował smaczną wieczerzę, a wilk uczył rycerza, w jaki sposób czarodzieja pokonać może.*

96. Przepisz, podkreśl wyrazy, w których jest rz, wytłumacz, dlaczego tak się piszą.

*Hej, stolarze, hej, mularze,
stół heblują, dom budują. Hej!
Hej, żniwiarze, hej, kosiarze,
żną i koszą, snopy noszą. Hej!
Hej, młynarze, hej, piekarze,
mąkę robią, chleb sposobią. Hej!*

Hej, bednarze, koszykarze,
robią beczki, kobiałeczki. Hej!
Hej, a co robią pisarze,
rysownicy i drukarze? Hej!

IX. ą — ę.

97. Napisz podług wskazanego wzoru:

1) zęby — ząb	2) kęsy —
wąsy —	jęki —
kręgi —	pręty —
kąty —	sęki —
3) wstęga — 5 wstąg	4) gęsty — gęsto
1 ręka —	częsty —
1 gęba —	prędkie —

98. Przepisz, podkreślając wyrazy z literą ę
lub ą.

W kącie naszego podwórza stoi gołębnik. Tam mieszkają gołębie. Gołębie nieraz zrywają się z gołębnika i krążą nad domem. Gołębie nasze znają nas dobrze i wcale się nie boją. Często jedzą z ręki. Raz tylko bardzo się przelekły. Przez podwórze pędził Staś z wielkim prętem. Gołębie ze strachu pole-

ciały do ogrodu. Tylko jeden usiadł na sęku lipy, która rośnie na podwórzu.

99. Napisz kilka wyrazów z literą ę lub ą.

100. Napisz podług wzoru.

1) bąk — bączek	2) wąs — wąsik
sęk —	pręt —
kęs —	kąt —
krąg —	
	3) ręka — rączka
	mąka —
	wstęga —
	gęba —

Dyktańda.

1. Wielkie litery.

Janek, Oleś i Mania poszli na jagody. W lesie pełno było poziomki i malin. Już Mania nazbierała cały garnuszek malin. Oleś i Janek woleli poziomki. Kiedy wracali z lasu, pies Zagraj zaczął ich gonić. Miał ochotę pofiglować. Ale w pogoni wysypały się jagody. Czy to Zagraj był temu winien?

2.

Nad Wisłą leży duża wieś, Sadowa Wola. Tam mieszkali Broniek i Zosia. W Sadowej Woli była szkoła. W lecie nauczyciel zebrał dzieci z Sadowej Woli, z Leśniczanki, z Kozłowa i Rutki. Całą gromadą poszli sobie w Tatry, aż do Zakopanego. Byli też w Krakowie. Tu oglądali zamek na Wawelu, kopiec Wandy, Krakusa i Kościuszki. Piękna to była wycieczka.

3.

Każdy ma kłopoty, nawet psy i koty. Mysz się w mleku utopiła, tyle szkody narobiła. Dobra gospodyni co z mlekiem uczyni? Stoi miska mleka, Bryś i Filuś czeka, czy ich pani nie zaprosi. Aż ich coś podnosi! Gospodyni zobaczyła, wypić mleko pozwoliła. A wtem biegun od kółyski wylał białe mleko z miski. Leci, płynie, w sieni ginie. Tylko znaczek biały z podłogi zlizali. Każdy ma kłopoty, nawet psy i koty.

4.

Na jarmark do miasteczka idą ludzie drogą i jadą wozami. Janek i Jagusia siedzą na wozie, wiozą cały kosz jabłek. Ignasz poprosił ich o jedno jabłko, i dali mu najładniejsze. Niech skosztuje, jakie smaczne. Teraz, Ignasiu,

zaśpiewaj nam tę piosenkę: Szumi gaj, bo to maj, śpiewa, szumi cały kraj.

5. ń, ę, ś.

Sliczny był dzień. Słońce świeciło. Cieszyły się dzieci, że tak pięknie świeci. Ze stajni źrebiątko wybiegło na drogę. Bryś zawarczał i leciutko chwycił je za nogę. A tam kamień, na kamieniu śpiewa ptaszek szary. Leć, mój ptaszku, śpiewać w pole, śpiewaj dzionek cały.

6. u — ó.

W zimie dokucza nam mróz. Lód pokrył stawy i jeziora, śnieg leży na polach, drogach i drożynach. Stary dziaduś nie wychodzi wcale na dwór, ale młodych ludzi i dzieci chłód ani mróz nie straszy. Chłopcy koło stodółki zrobili sobie ślizgawkę i bawią się wesoło. Tam znów śmieją się z kury, która dziób podnosi i śnieg łyka. Widać pić chce i lubi lody!

7.

Kubuś wesoło powitał wschód słońca. Zerwał się z łóżka zdrów, wesół i pobiegł zaraz do ogródka. Za parę godzin pójdzie do szkółki, ale teraz biega i skacze, ogląda ule, w których jest miód wyborny. Tutaj kopia buraki, tam stoi wóz, a na nim kilka worków jabłek. Zawiozą je do miasta. Już śniadanie gotowe. Pół kromki chleba miodem posmarował, drugą połowę schował do kieszeni. Napił się mleka i biegnie drożyną. Nie mówi ani słówka, że wolałby zostać w domu, bo wie, że uczyć się musi.

8.

Mój chłopczyku, stój, koniki napój! A nie bój się robójnika, co tam z lasu się wymyka, to wcale nie zbój. Już koniki się napiły, podkówkami zadzwoniły, pójdą teraz

w bór, co stoi jak mur. Piękna podróż (droga) w czas majowy, szumią lasy i dąbrowy, słychać ptasząt śpiew. Ot, słowika głos, a tam gwizda kos. Zachód cały się czerwieni blaskiem słonecznych promieni, już zapada noc.

9. ż — rz.

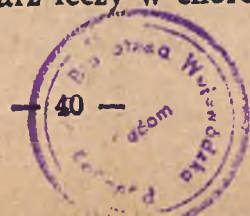
Już wstał Janek od wieczerzy i na łąkę znowu bieży. Łódka czeka na jeziorze, ryby łowić będą może. Jeśli szczęście mu posłuży, nie zabawi tutaj dłużej i, nim pacierz zmówią w domu, on powróci pokryjomu, cicho w łóżku się położy, ani oka nie otworzy. Gdy gospodarz rano wstanie, on już gotów na śniadanie. Starzy lubią długo spać, Janek umie rano wstać.

10.

Wraca Antek z podróży, a tu niebo się chmurzy, a tu zimno, a tu ciemno. Boże, zmiłuj się nade mną! Jak zabłądzą tutaj w borze, kto tam matce dopomoże? Śnieżek dróżki zasypuje, mróz na pięty następuje, będzie ze mną źle. Nie, nie, nie! Ot, tam świeci się w komorze, choć tu czarna noc na dworze. To matuli chatka, zaświeciła matka. Ogień drogę mi pokaże, niegodziwy mróz ukarze za tę jego złość. Dokuczył mi dość.

11.

Co tu pracy na świecie! Koszykarz kosze plecie, stolarz wyrabia stoły, cieśla stawia stodoły, a piekarz chleb wypieka. Rolnik orze od wieka, gajowy w lasach służy, z dalekiej zaś podróży kupiec wiezie towary. Modli się dziadek stary. Uczony książki pisze. Matka dziecko kołysze. Lekarz leczy w chorobie. Cóż ty wybierzesz sobie?

BGZs 38116

UTWORY

ASNYKA, BYRONA, CHRZANOWSKIEGO, FREDRY, GOETHEGO, KACZKOWSKIEGO, KARPIŃSKIEGO, KNIAŻNINA, KOCHANOWSKIEGO, KONDRATOWICZA, KONOPNICKIEJ, KRASICKIEGO, KRASZEWSKIEGO, KUBALI, LENARTOWICZA, MICKIEWICZA, ORZE-SZKOWEJ, PRUSA, RZEWUSKIEGO, SIENKIEWICZA, SKARGI, SŁOWACKIEGO, SZAJNOCHY, SZEKSPIRA I INNYCH NAJCELNIEJSZYCH PISARZY POLSKICH I OBCYCH

**ZNAJDUJĄ SIĘ
W BIBLIOTECZCE UNIWERSYTETÓW
LUDOWYCH I MŁODZIEŻY SZKOLNEJ**

**GEBETHNERA
I WOLFFA**

257 TOMIKÓW W CENIE JUŻ OD GR. 15